

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

רח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה
נמצא בעמוד הבא

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבית ישראל (שמות יט. ג)

כתב מוהר"י גיזפאן זצ"ל בספרו 'מנחת יהודה' בזה"ל: 'כה תאמר לבית יעקב, אמרו

רבותינו זכרונם לברכה, אלו הנשים. ותגיד לבני ישראל, אלו האנשים וקשה למה הקדים הנשים?

ושמא יש לומר על פי מאי דאיתא בתולעת יעקב וזה לשונו, הנשים צדקניות הם והיו נביאות, שידעו שאין התורה יכולה להנתן בפחות מששים רבוא. לכך מהרו לפרות ולרבות שהיו הולכות אצל בעליהן לשדה ומעוררים אותם וכו', כדי שיהיו ששים רבוא, עד כאן. ולפי זה מאחר שהם גרמו שיהיו ששים רבוא, ראויים לקבל התורה, ולכך נתן להן הקדוש ברוך הוא שכרן והקדימן בכאן קודם האנשים. ולא עוד אלא שאמר למה רבינו עליו השלום שיאמר להן בלשון רכה ולשון נחת, כה תאמר לבית יעקב.

ועוד שמא יש לומר שלא יוכל האדם לקיים התורה בשלימות אלא אם כן יש לו אשת חיל עטרת בעלה שמסתפקת במועט ואינה רוחקת את בעלה ליתן לה כל אשר תאוו נפשה. רק מסתפקת בדבר ההכרחי והשאר בטל אצלה. וכמו שמצינו גמרא שיש מן החכמים היו הולכים ללמוד תורה שנים עשרה שנה ברשות נשותיהם ולא היו חוששות לעיגונן ולצרכי ביתן בשביל כבוד התורה, כדי שיזכו בעליהן על ידן. זאת ועוד שמוליכות את בניהן לבית הספר ומשדלות אותן בדברים. כמו שאמר רבותינו זכרונם לברכה, הני נשי במאי זכיין וכו'. ולפי זה הקדימן יתברך בכאן קודם לאנשים, מאחר שהם עיקר בקיום התורה, ועל ידן היא מתקיימת. כי איך יוכל אדם שריחיים בצוארו ויעסוק בתורה. אבל מי שזוכה באשת חיל, זה וזה מתקיים ביד כי לא ירעיב ה' נפש צדיק, ע"כ.

וז"ל הגמרא הנ"ל (ברכות יז): גדולה הבטחה שהבטיחן הקב"ה לנשים יותר מן האנשים שנא' (ישעיה לב. ט) 'נשים שאננות קומנה שמענה קולי בנות בוטחות האונה אמרת'. א"ל רב לר' חייא, נשים במאי זכיין? באקרויי בנייהו לבי כנישתא, ובאתנויי גברייהו בי רבנן, ונטרין לגברייהו עד דאתו מבי רבנן, ע"כ. והמתבונן בגמרא יראה שמעלת לימוד הילדים גדולה ממעלת הגברים, שהרי הקדימה אותם הגמרא. ודבר זה מתבאר מהרבה מקראות שכל העיקר הוא חינוך הילדים לתורה, 'למען אשר יצוה את בניו ואת אחרי' (בראשית יח. יט), 'ושננתם לבניך' (דברים י. י), 'זהגדת לבנך' (שמות יג. ח), ועוד רבים. ובאותו ענין. התקשר אלי מבוגר מבני עדתינו (ה"ה יחיאל רצון מרה"ע) שאבוא אליו יש לו תרומה לת"ת. כשהגעתי אליו אמר לי, אתה יודע למה אני תורם לת"ת? בגלל שהילדים הכי חשובים, שהרי משה רבינו ע"ה הקדימם לגדולים שאמר 'בנערינו ובזקננו נלך' (שמות י. ט) הקדים הנערים לזקנים, ע"כ.

ובלשון הגמרא יש לדקדק במה שאמרה 'באקרויי בנייהו'. ר"ל, האשה היא זו שטורחת בהולכת בניה לת"ת. וזאת למה? מפני שאין האב בבית, שהרי יוצא הוא לעבודתו מוקדם וכמתבאר מהגמרא בברכות דף ב: יעו"ש, וטרם עבודתו קם ללמוד ולהתפלל כפי שהיה בדורות שלפנינו, נמצא שאין הוא עוסק כלל עם קימת והולכת הילדים לת"ת.

ועתה בדורינו זה, מה נעשה לבית שההורים מתעוררים מאוחר?? או שהאם מתעוררת מאוחר?? כיצד נצפה מהילדים לקום מוקדם? ולפעמים שומעים שהילדים מעירים את ההורים. אתמהא? וגם אותם הורים שמתעוררים מוקדם יש מהם שאומרים, מה נעשה הוא לא מתעורר, כמה שאנו מקימים אותו, הוא לא קם. ויש מוספים, שאף הוא משתולל ושולח ידים ורגלים לכל עבר. נמצא מכה אביו ואמו ב"מ. וגם בבתים שהאם עובדת לכלכלת הבית ויוצאת בהשכמה מביתה, הדבר מופנה לאב באותו מדה ומשקל. שאם השתנו ביניהם התפקידים מחמת עמלו בתורה או מכל סיבה אחרת, עליו למלא נאמנה את אשר היה מוטל על רעייתו. ומסתמא לכל אחד ואחת יש עמהם חבילות חבילות של תירוצים טובים ומעולים, אך מה יתן ומה יוסיף אם חינוך בניהם אינו עולה בדרך הישר. שהילד לומד מהוריו התנהלות חיים לקיחה, ומאחר לת"ת והבת לבית חינוך, ומאחרים לתפילה וכו'.

ראשית, יש להורים לשמש דוגמא לקימה בזמן ואצ"ל בזה. וכלפי הילד, יש להסביר לו שקימה בזמן היא לטובתו להפשיט לו את הדברים במה זה לטובתו. בכל מקום מקפידים על זמנים הן בכולל והן בעבודה, ולא ימצא מקום מנוחה בחייו. ועוד יש להרחיב בזה עמו וכאן אמ"ל. לברר עמו למה קשה לו לקום מוקדם, אולי הוא מחמת שעולה לישון מאוחר, וא"כ עליו לתקן עת עלייתו למיטתו. ויש ילדים העולים למיטתיהם, אך הרעש שקיים בבית מרחיק השנייה מהם, או כאשר הוא יודע שצריכים לבוא אורחים בעת זמן שינתו, דבר זה גורם לו להרחקת השנייה. ויש מהילדים שאוהבים לקרוא ספרים, וע"כ גם כשההורים מכבים את האור נוטלין פנס וקוראים תחת השמיכה. ועוד רבות הסיבות לשינה מאוחרת.

ומה שיש הורים אומרים שהילד לא שומע וכו'. האמת אגידה, הוא לא אשם, אלא מי שגדלו. וראיה לכך, כבר היה הדבר שהוצרכתי לעזור להורים בדבר, ושוחחתי עם הילד, וסיכמתי עמו שיתקשר אלי כל יום בשעה מסוימת בבוקר, שאדע שאכן קם והתארגן כדבעי, ואם הוא לא יתקשר יצטרך לבוא לישון בביתו שבועיים ימים, ואני אקימו בעה"ת כל יום בשעה חמש בבוקר. כששמע זאת הילד נרתע והיה קם כל יום מוקדם והתקשר אלי. א"כ, אין סיבה שגם להורים הוא לא ישמע. אדרבה מההורים אמור להיות לו יותר יראה. אנו המחנכים בשה"כ העוזרים של ההורים. ואם לעזור יש כה, על אחו"כ לעיקר. כל מה שכתבנו, אינו אלא להשתדלות מצידינו בענין, אך פשוט שעל כל דבר ודבר יש להתפלל טרם יבוא, וכעין מאמר חכמינו ז"ל לעולם יתפלל אדם שלא יחלה. וגדולה תפילה שעליה העולם עומד.

תשרה הגרבה ותצלח המלאכה הנתונה בידי מיודעינו, הדואג לכלל ישראל בכלל ולבני העדה בפרט, ולוחם מלחמתם ללא כל תמורה ותשורה הי"ה **ברק עגרי** הי"ו סגן ראש העיר. יהא רצון שימלא ה' כל משאלות לבו לטובה, ויזכהו להמשיך לעזור ולסייע לכל פונה ולכל מבקש בחפץ לב ובשמחה, אמן

מחידושי רבותינו

מתוך מדרש אשרי עמי ר"ז
למוהר"ר שלום קרח זצ"ל

ריבוי המצוות, טובה הוא לישראל

וישמע יתרו, במדרש איתא זש"ה ל'ריח שמניך טובים הראשונים ריח מצוות נתת להם, לאדם הראשון נתת שש מצוות, לנח ובניו שבע מצוות, אבל אנו כשבאנו לסיני כאדם שהוא מערה מפי החבית, כך אתה מערה עלינו את כל המצוות, 'שמך תורק שמך'. ע"כ. כל זה לחיבתן של ישראל כמלך שנותן מנות לעבדיו, ולבנו נותן כל קניינו. ומלבד שהרבה להן מצוות, עוד יש לך כמה מצוות שחישב כל חלק וחלק ממנה מצוה בפני עצמה, משא"כ לבני נח, ע"ז חשבה להם מצוה אחת, עריות מצוה אחת, דינין מצוה אחת, וכן השאר, אבל לגבי ישראל חישב החלקים למצוות הרבה, כל זה להרבות בשכרם, וכן אמר רבי חנניא בן עקשיא רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות שנא' 'ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר'. ועוד באו חז"ל ותקנו כמה תקנות וגדרו כמה גדרות והוסיפו ז' מצוות על פי הרשות שנתנה להם תורה כדכ' 'על פי התורה אשר יורוך', ועל כולם אדם מקבל שכר שנא' 'חדשים גם ישנים דודי צפנתי לך'. ועוד תקנו לאדם לברך על כל דבר ודבר, ותקנו לברך בכל יום מאה ברכות צא ולמד כמה הוא שכרן של ברכות לבד, שכר ברכה בעוה"ז עשרה זהובים עאכ"ו בעוה"ב. לפיכך אין לך אדם בישראל שאין בידו אלפי אלפים ורבי רבבות מצוות, ולכך אמרו חז"ל 'כפלת הרימון רקתך' אפי' ריקנים שביך מלאים מצוות כרימון.

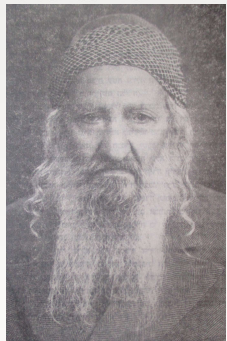
פתרונות לשבת 'בשלח'
אחודה חידה! התלוננו וקבלו מן, לא
הקשיבו לדבר ה' ויצאו ללקוט ביום
השביעי.

הזוכה: מאיר סולימן.
מי בתמונה? הרב יעקב גדס'
הזוכה: אמיתי כלף.

אחודה חידה!
אצלם הן שלוש עשרה
אצלם הן עשרה
וכולם מסכימים שהן עשרה
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

לרפואת דוד בן יאיר בתשכחע"י

לרפואת אודיה בת שלומי בתשכחע"י

פניני הלכה

דיבור עם אשתו ברחוב, והליכה לצד אשתו ברחוב

גנאי הוא לתלמיד חכם לשוחח עם אשה בשווקים וברחובות, אפילו אם היא אשתו או בתו או אחותו, כיון שאין הכל בקיאים בקרובותיו וחושדים אותו, כמבואר בתלמוד וברמב"ם. ומנהגינו שלא רק תלמידי חכמים מקפידים בזה, אלא אפילו המון העם, משום צניעות, ומנמעים מלדבר ביניהם אפילו תיבה אחת, עכ"ל.

ובענין יצחק (שם אות ע"ט) כתב מקורותינו ז"ל: כמו שהבאתי בס"ד בשו"ת עולת יצחק חלק א' סימן קנ"א אות ג' ד"ה על כל פנים. ווע"ע אום אני חומה דף א' אות ב', ודף כ"ג ציון רמ"ז. אך מה שנסתפקתי שם שאפשר שאין זה אלא מנהג המדינה שם, עכשיו זכני ה' יתברך ומצאתי דברים מבוררים שהוא מנהג היהודים דוקא, כי כן כתב בספר יורה דעה חטאים פרק חמישי אותיות י"ט כ' וז"ל, המנהג בארץ התימן, שאסור לאשה שתקרא פבית שוק ובחנות, בין גויה בין יהודייה, שכן הגויים גם כן פרושים בדבר זה. ואם תמצא אשה בבית שוק מהם, דמה בראשה. הראשון יפגע בה, בפגעו בה ימית אותה, דאיסור גמור אצלם ולא תיראה החוצה. ואם תצא בבית שוק ברשות בעלה או ברשות בני משפחתה, ונקבצו עליהם גויים אחרים והכריתו את שמם מן הארץ, כי הזמה חרפה היא להם. וגם כן היחוד אצלם אסור להתייחד איש עם אשה, בין קטנה בין גדולה, בין פנויה בין אשת איש, הם מעצמם. וגם יד ה"אמאם" היתה כן. ור"ל הגויים מעצמם מקפידים, מלבד שהמלך, הנקרא בלשונם אמאם, משגיח ומעניש. יב"ן. ומנהג יהודי תימן, יותר ויותר פרושים ור"ל יותר מהגויים הנז' לעיל. יב"ן. דאסור לאיש לדבר עם אשה ואפילו היא אשתו ואפילו היא אחותו ואפילו היא בתו ואפילו היא אמו. אלא אם כן נודעת לכל שהיא בתו או אחותו או אמו. אבל אשתו, לא משום איסור הוא זה, אלא צניעות יתירה, דנפגשים מליך ברחוב איש ואשתו. וגם בטוילים, נפגשים מכל וכל. וגם כן האשה לא תקרא את בעלה אלא ברמז לא בשמו. והוא גם כן אם יקרא אותה, לא יקראנה בשמה, דרך צניעות, משום (מכילתא) ז'הצנע לכת עם אלדיך'. ועוד זאת יתירה על הכל, אם יבא איש אצל איש לארס את בתו וכו' עכ"ל... וסיפר לי חכם אחד על זקנתו שנישאת בגיל תשע שנים, ופגשה את אביה ברחוב ואמרה לו שלום, ולא השיב לה, ואחרי כן הוכיחה בבית על זאת. צא ולמד מה בין הדור שעבר לדורינו זה, עכ"ל.

ובשעה שם המשיך וכתב: וכל שכן שאינם מהלכים יחדיו ברחובות כלל ועיקר, אלא אשתו הולכת אחריו לכל הפחות במרחק כמה אמות, עכ"ל.

ובענין יצחק (שם אות פ) כתב ז"ל: ונזכר בקיצור גם ביורה דעה חטאים שהבאנו בהערה ע"ט. ואחד מרבני דורינו האשכנזים, אמר במליצה, כי מה שנהגים רבים כיום ללכת ברחובות איש ואשתו זה לצד זה, מקורו מספר תהלים (ק"ז ל"ה) 'זית ערבו בגויים וילמדו מעשיהם' יעו"ש. וע"ע יוסף אומן להר"י יוזפא בסוף דיני נדה וערוה דפוס ירושלם דף שד"מ, ומורה באצבע להחיד"א אות ש"ח, ועמודי הוראה שם דף ק"ו, ובית יחזקאל חלק א' דף רע"ז רע"ז. ושמעתי כי בזמן שלטון התורכים בתימן, נהגו שהלכה האשה לפני בעלה, כדי שהוא ישמרנה, כיון שאותם פרוצים היו חוטפים נשים. אבל בלא סיבה זו לא, וכמ"ש חז"ל בברכות דף סא. מנוח עם הארץ היה שהלך "אחרי" אשתו. וע"ע לעיל סעיף ה'.

לזש"ק

תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת

מרת חביבה בת רחמה
אחזנינה ע"ה תנעב"ה

לעילוי נשמת

מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכון, תנעב"ה

מהליכות אבותינו

שיחת אבותינו צריכה תלמוד

כל מי ששוחח עם זקני הדור שעבר, שם לב ששפת דיבורם היתה בלשון מליצית מפסוקים וממאמרי חז"ל. וזאת מפני שחיים היו חיי תורה, ודבוקים בה, ומחשבותיהם בקרבה, על אף שעסקו גם במלאכתן, עשו תורתן קבע ומלאכתן עראי. בשביל שיובנו היטב דברינו למי שלא זכה והיה במחיצתן נעלה את אשר סופר על הרב יחיא רדאעי זצ"ל ע"י בנו בספר 'זכר צדיק' (עמוד לה) וז"ל:

על כל לימוד בדרך ארץ או שכשהוא צריך לאיזה דבר, היה תופס לו למליצה לשון פסוק מקרא או תרגום המתאים לאותו ענין.

לדוגמא, נוהג היה תמיד להזהיר על סעודת הבקר שבה הזהירו חז"ל כידוע, שואל כל אחד מאנשי הבית האם כבר סעד, והיה מצוה, אכול ואח"כ עבוד. שני יסעודו לבכם אחר תעבודו (בחילוף ר"ש בדל"ת).

על מציגת הכוס לחצאי, היה אומר זלקח מדם הפר ומדם השעיר. ואם לרובע, היה אומר רובע הקב.

בזמן כובד חליו היו מזדמנים אצלינו אורחים רבים, ואין לו עוד כח סבל לרעש האורחים, היה לוחש לאזני את הפסוק 'הוציאו כל איש מעלי'. ומיד אני רומז למסובין לעבור לחדר השני, וטרם שנעבור לחדר אחר, שוב קורא לי את הפסוק 'זהיית קרוב אלי' כלומר לשים עליו לב אם יקרא לאיזה צורך.

פעם היה מדבר אלי בחשבו שאני נמצא אצלו בחדר כי קמו עיני מזוקן, ובשעה שהרגיש שאינני שם, נכנסתי. התחיל קורא התרגום 'אסתכלית ולית פלחי גילולין בדבית יעקב' וכששאלתי אותו מה ענין פסוק זה כעת, השיב לי, כי עלה על דל שפתיו בהסתכלו שאין אצלו אף אחד בזמן שהוא קרא לי.

לא זו מלדבר במליצה אפילו על כדורי הרפואות שהיה מקבל מהרופא. לפעמים היה ממשיך בבליעת הכדורים עד קרוב לגמרן ועדין לא רווח לו מהמחלה, היה אומר אמרו חז"ל 'אין בין דוד בא עד שיכלו כל נשמות שבגוף'. וכן אין הרפואה באה עד שיכלו כל הכדורים. כל זה מפני שהיו שגורים בפיו דברי תורה ודברי חז"ל, עכ"ל.

והלואי ונזכה להיות כך ספונים בתורה, אמן.

אנכי ה' אלדיך אשר הוצאתיך (שמות כ. א)

אשר גימטריא דצ"ך עד"ש באח"ב. גם אשר רומז לבניה, דמסטרא דיובילא נפקו. הוצאתיך קודם הזמן וכו'. אי נמי אפשר דבזכות התורה יצאו, ויש בה עשרים ושתים אותיות גימטריא אל"ף וחמש מאות, גימטריא אשר וכו'.

רבינו אפרים כתב, סמך שומרי מצותי ללא תשא, רמז שאפילו ליטבע בשם תלמידי חכמים אסור וכו'. וסמך כיבוד אב ואם לשבת, רמז בזה שאמרו בזוהר הקדוש, כשיחדש הבן חידושים בשבת, מעטרין לאביו בעולם הבא, אף כי אחרי מותו, על דרך שכתב האר"י זלה"ה וכו'. (נהל קדמים).

ושמא יש לומר שאם אינו יכול לחדש דבר בתורה, לפחות ידרוש לאחרים וידריכם בדרכי יושר. ובוה מעלים עליו כאלו עשאו כבריה חדשה. ומה גם אם מוציא יקר מזולל, שאין קץ למתן שכרו, כמו שנאמר 'אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה, כי יקרא 'צדיק מושל יראת אלדי', שהקדוש ברוך הוא גזור והוא מבטל, וזהו 'כפי תהיה'. וא שניהם כאחד טובים. וכל אדם אינו חייב אלא כשיעורו, ומן השמים מסייעין, ויגול על ה' דרכו ויכונן מחשבותיו.

ועשה חסד לאלפים (שמות כ. ב)

הם אלפים גלגולים וכו'. וכתב האר"י זכרוננו לברכה בסוד הגלגול, שמתגלגלים הנפשות בעונותיהן לבוא בעולם הזה למות מיתה אחרת. והיינו אם הנפש חייבת סקילה, האשה נופלת ומפלת הוולד ממעיה. ואם אכל דבר איסור, האשה הזאת מריחה ריח אחד ומתאוה לו ואי אפשר להביאו לה, ועל ידו מפלת הולד. ואם בשביל חילול שבתות וימים טובים, יפלו מחמת מלאכה. ואם בשביל ביאה אסורה, יפלו מחמת תשמיש, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה פרק שלישי דמסכת נדה, המשמש מטתו ליל תשעים כאלו שופך דמים מפני שממית הולד במעי אמו. וכן כיוצא באלו הדברים. והבן. (אור תורה בשם יין המשומר דף י"ד עמוד שני).

נשאר לנו לדעת, שאם אלו הנפשות חטאו בגלגול ראשון ובאו לקבל חטאם, אם כן מה חטא זה האדם המתגלגלים ובאים אצלו, וסובל צער על צער בשביל כך, מאחר שיצאו מחלציו והם בניו ממש. התשובה לזה, שאל דעות ה' ואינו מביא אותם הנשמות ומתקנם אלא על ידי אדם הראוי לכך, שגם הוא בעצמו יש עליו עון אשר חטא, וצריך גם כן מירוק על ידי יסורין בשביל חטאו. ולזה שולח אלו הנפשות הצריכים תיקון, אל בני אדם הצריכים גם כן תיקון. ועל ידי זה מקבל כל אחד מהם עונשו הראוי לו כפי עונו, אם מעט ואם הרבה, יאכל פרי מעשיו, כי פלס ומאוני משפט בידו יתברך. יש שחטאו קל, ותבא לו נפש שחטאה גם כן קל כמוהו, ולא תתעכב אהו אלא ימים מועטים, ואז בסלוקה לא יצטער כל כך. ויש שתעכב ימים רבים עד אשר תגדל, ואז בסלוקה יקבל צער כפול ומוכפל, ולא יקבל עליה נתחומין. כלל הדברים, שעניינם אלו לא יוכל אדם לעמוד על אמתת כל דבר ודבר, רק מי שיקרה לו כך יקבל עליו היסורין באהבה, ושב ורפא לו.

(מנחת יהודה למהר"י גיפאן זצ"ל)

בדרכיהם אתהלך...

מבין בדעתו ימצא עושר וכבוד (ח"א)

הגביר סאלם אלשיך הלוי שהיה עשיר גדול לפי שהיה נשיא על מטבע המלך, לא זכה לבן וכבר הגיעוהו ימי זקנה. ויהי לעת זקנתו ויצר על קרוביו ועל מיועדיו על שלא זכה לבן למלאת את מקומו. על כן נשא אשה אחרת ושהה עמה ימים אחדים. והנה קרה מקרה זר ומורז, שלא היתה יכולה האשה להתקרב אל בעלה, אמרו לו חבריו וקרוביו שהוא כנראה כישוף, על כן יעצו לו עצה כיצד לא יפגע בהם הכישוף. עשה כדבריהם ונתעברה אשתו וילדה לו ילד, ויקרא שמו בישראל אברהם.

לא היו שנים מועטות והנה הנגיד שלום הלך אל בית עולמו, ונשאר ילד שעשועים זה יתום מאביו, ויטפלו בו אביו וקרוביו עד אשר גדל וילמדוהו תורה ואח"כ אומנות ואח"כ השיאוהו אשה. בן שעשועים זה, כיון שמצא עצמו חפשי ממורא אב, ויפת אל ריקים ופוחזים האוהבים אכילה, והטיולים והשינה, ועזוב עסק התורה והמלאכה והמשא ומתן, והרי הוא סומך על העושר הגדול שהניח לו אביו, ולא ידאג על דבר ולא יחסר לו דבר.

ויהי היום יום ש"ק אחת, ויקראוהו לעלות לקרות בס"ת ולא רצה, ויפצירו בו הרבה עד שעלה, כיון שעלה לקרות והנה שכח תלמוד כמו שאירע לר' אלעזר בן ערך ולא יכול לקרות אפילו פסוק אחד כתקנו בלא טעויות ושבושים, ויגערו בו על כל טעות וטעות לפחות ארבע וחמש בכל פסוק ופסוק, ומחזירין אותו חזרה אחר חזרה עד שיקרא כמשפט, לא גמר הקריאה אלא וכבר נגמר כל דמו אזיל סומקא ואתי חיורא, כאשר השלימו הקריאה וההפטררה וכל הסדר...

המשך בעה"ת בלי"ג בשבוע הבא

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל, דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל, יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

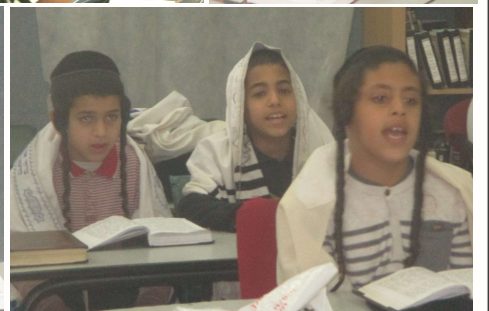
עונג של ילדים, שמחתם קורנת מהפנים, ממש בוקר ועם

חכמי תימן
 הרב שמואל ב"ר עמנואל
 בדיחי זצ"ל
 נכדו של הרב יחיא בדיחי
 מחבר הספר חן טוב וראש
 הישיבה הגדולה בצנעא.
 חברים ללימודים של הרב
 הראשי לתימן רבינו יחיא
 יצחק הלוי והרב אברהם
 אלנדאף, חבורה שנודעה
 בכינוי אי"ש (א'ברהם י'חיא
 ש'מואל). נפטר בצעירותו
 בשנת תר"ס, בהיותו כבן
 שלושים שנה.

מהיום יום: תפילה זכה וטהורה

הברכה...

התודה...

להורה היקר והמופלא, אשר
 מעשי ידיו להתפאר, ועותן מומנו
 ומשקיע מאננו למען שכליל בית
 התלמוד תורה, וידיו רב לו ולעזר
 אחיו נהיה

ה"ה **יאיר עדני** הי"ו
 יהי רצון שירבה שכרו מן
 השמים בכלל כפליים, ויזכה
 לראות גנים ובגי גנים, עוסקים
 בתורת אלודים חיים, יושבים על
 מדין וגדולי הדורות הבאים,
 וכולהם יאריך ה' ימיהם בטוב
 ושנותיהם בגעמים, מתוך אשר
 ועושר רוח והצללה להם ולכל
 ישראל אחיהם, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות
 ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009
 או במייל:
 Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהרי"ץ ורבו"ק זצוק"ל
לבני תורה ק"ק תימן - אלעד
 רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022
 בנשיאות ובהכוונת מרן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א
 בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

לק"י

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה,
 עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה
 לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5
 לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד
 בצילום ת"ז
 של שני ההורים
 + סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה